

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/662/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215794
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 12. 02. 2014 č. k. 9C/129/2012-111, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa domáhal žalobca voči žalovanej zaplata sumy 375,- Eur z titulu majetkovej škody a 1.971,23 Eur z titulu nemajetkovej ujmy. Okresný súd rozhodoval v spojených veciach vedených na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/129/2012, 9C/147/2012 a 9C/149/2012, ktoré uznesením zo dňa 07. 05. 2013 spojil na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 9C/129/2012. Okresný súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup činnosťou súdu v namietaných exekučných konaniach, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy, tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Okrem iného poukázal na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011, v dôsledku čoho nemá tvrdenie nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v exekučných konaniach, keď ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, oporu v zákone. V každej zo spojených vecí totiž exekučné konanie začalo po 01. 06. 2011 tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku a z priložených exekučných spisov. V každej z uvedených exekučných vecí bol exekučným titulom rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, prvostupňový súd pri každej veci uviedol, kedy bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, aj kedy a akým spôsobom exekučný súd rozhodol. Prvostupňový súd preskúmal aj dôvodnosť uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy so záverom, že žalobca existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, nepreukázal.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní namietal, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že sa žalobca bez ospravedlnenia

nedostavil na pojednávanie. Poukázal na to, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol k tomu aj dôležité dôvody. Súd mu svojím postupom odňal právo na konanie pred súdom. Pokiaľ aj krajský súd nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, neznamená to, že v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno zákonného sudcu považovať za nestranného. V odvolaní ďalej uvádza, že sa súd nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých možno viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal a ktoré aj zachytil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých svoje rozhodnutie založil. Za takejto situácie došlo podľa žalobcu k degradácii zásady kontradiktórnosti, porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Tvrdí, že ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemohol sa k nim vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Poukazuje na to, že žalovaný sa k veci nevyjadril napriek výzve súdu, prvostupňový súd mal preto rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., keď skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdený skutkový stav. Vytýka súdu, že nevysvetlil, prečo nekonštatoval porušenie práva, keď sám zistil, že nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase. Rozhodnutie súdu označil za vnútorne rozporné, a preto právne neudržateľné. Domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na opätovné prejednanie.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol. Vzhľadom na presvedčivosť a správnosť argumentácie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku odvolací súd nepovažuje za potrebné nad rámec dôvodov vyslovených prvostupňovým súdom uvádzať žiadne ďalšie argumenty.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dostatočne jasne, zrozumiteľne a právne presvedčivo sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal s právnym základom a dôvodnosťou uplatneného nároku žalobcu. Odvolací súd poukazuje, že v niektorých dôvodoch odvolania odvolateľ nereaguje na konkrétny rozsudok, voči ktorému smeruje, sú v ňom obsiahnuté viaceré dôvody, ktoré sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nenachádzajú a ktoré s danou veci ani nesúvisia (napr. návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nevyjadrenia sa žalovanej strany, čo je v rozpore s obsahom preskúmaného spisu).

Odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného v čase začatia exekučných konaní, ktorých sa týka daná vec, od 01. 06. 2011 neplatí lehota 15 dní od doručenia žiadosti na písomné poverenie exekútora, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Z uvedeného je zrejmé, že zákonodarca stanovuje lehotu na vydanie poverenia exekútora a v prípade, že nie sú splnené podmienky pre vydanie poverenia, zákon nestanovuje lehotu, v ktorej súd rozhodne o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okrem toho konštantná judikatúra Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR za subjektívne prieťahy v konaní považuje lehotu presahujúcu 6 mesiacov. Vo všetkých označených veciach bolo rozhodnuté v primeraných lehotách (vo veci sp. zn. 13Er/707/2011 bola žiadosť doručená súdu dňa 12. 09. 2011, nasledovali výzvy na doručenie zmluvy o úvere a následne po splnení výzvy súd uznesením zo dňa 24. 11. 2011 žiadosť o udelenie poverenia zamietol, vo veci sp. zn. 13Er/603/2011 bola súdu doručená žiadosť dňa 03. 08. 2011, žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá dňa 17. 08. 2011 a vo veci sp. zn. 9Er/569/2011 bola súdu doručená žiadosť dňa 21. 07. 2011, túto žiadosť súd dňa 09. 08. 2011 uznesením zamietol).

V zmysle uvedeného sa odvolací súd plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 až 4 a § 17 ods. 1, 2 a 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a neosvedčil právny základ a dôvodnosť uplatneného nároku ako ohľadom nároku na náhradu majetkovej škody, tak aj nemajetkovej ujmy.

Rovnako obsahu spisu a konkrétnym procesným situáciám v danej veci nezodpovedajú dôvody odvolania spochybňujúce procesný postup súdu, v dôsledku čoho malo žalobcovi byť odňaté právo konať pred súdom. Z obsahu spisu je preukázané, že žalovaný sa k veci písomne vyjadril a toto písomné vyjadrenie bolo aj právnomu zástupcovi žalobcu riadne doručené dňa 11. 06. 2013 spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 21. 06. 2013. Ako je zistené zo zápisnice o pojednávaní dňa 21. 06. 2013, vzhľadom na návrh žalobcu na zrušenie nariadeného pojednávania súd odročil pojednávanie a následne návrh na prerušenie konania zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 01. 2014 a až po tomto rozhodoval opätovne prvostupňový súd na pojednávaní dňa 12. 02. 2014, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvostupňový súd poukázal aj na túto skutočnosť s odôvodnením, prečo nevyhovel opätovnému návrhu žalobcu na zrušenie pojednávania. Podľa odvolacieho súdu v danej veci boli splnené všetky zákonné predpoklady pre postup súdu podľa § 101 ods. 2 O. s. p. V danej veci k tvrdenému odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo.

Za nepodstatné považuje odvolací súd aj úvahy žalobcu o nedostatku nestrannosti a nezaujatosti zákonného sudcu s poukazom na právoplatné uznesenie krajského súdu vo všetkých troch spojených veciach (č. k. 43NcC/262/2012 - 9, 16NcC/466/2012 - 9, 13NcC/450/2012 - 7), ktoré je žalobca povinný rešpektovať.

Odvolací súd na základe uvedeného po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a s poukazom na dôvody a právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., keď žalovanej, ako úspešnej účastníčke odvolacieho konania, náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko si tieto v súlade s § 151 ods. 1 O. s. p. nevyčísliła a ani ich nežiadala priznať.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.